

Warszawa, dnia 11 marca 2022 r.

Poz. 338

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 marca 2022 r.

w 200. rocznicę śmierci Józefa Wybickiego

10 marca 2022 r. przypada 200. rocznica śmierci Józefa Rufina Wybickiego herbu Rogala – pisarza, polityka, nade wszystko wielkiego patrioty oraz męża stanu.

Niewątpliwie był dzieckiem swoich czasów – epoki oświecenia, przełomowego okresu w dziejach ludzkości, w którym przyszło mu żyć.

Wszechstronnie wykształcony (studiował prawo, nauki przyrodnicze i filozofię na Uniwersytecie w Lejdzie), swoją przyszłość związał z polityką. Podczas konfederacji barskiej, której udzielił poparcia i z którą się związał, jako emisariusz konfederacji przebywał na dworach berlińskim i wiedeńskim. W 1794 r. wziął czynny udział w insurekcji kościuszkowskiej, po klęsce której udał się do Paryża, gdzie podejmował działania na rzecz utworzenia polskiego wojska u boku Francji. W lipcu 1797 r. w Reggio Emilia we Włoszech napisał „Pieśń Legionów Polskich we Włoszech” – utwór, który przyniósł mu nieśmiertelną sławę, stając się z czasem polskim hymnem narodowym. W okresie Księstwa Warszawskiego Józef Wybicki sprawował urząd senatora-wojewody, tworzył także zręby nowej administracji Księstwa, a później, w Królestwie Polskim, pełnił funkcję prezesa Sądu Najwyższego oraz członka tzw. Deputacji Prawodawczej, której zadaniem było opracowanie nowego prawa karnego i cywilnego.

Będąc człowiekiem przepełnionym myślą oraz filozofią oświeceniową, Józef Wybicki zasłynął jako wszechstronny twórca. Zajmował się publicystyką, poruszając tematy polityczne, społeczne, a nawet moralne. W swojej twórczości stał się jednym z gorliwych krytyków fałszywego pojęcia wolności szlacheckiej w Rzeczypospolitej, podejmował również tematy związane z wyzwoleniem chłopów – zniesieniem pańszczyzny, która miała zostać zastąpiona czynszami – oraz nadaniem większych praw stanowi mieszczańskiemu. Nieobca mu była aktywność na niwie poetyckiej, dramatycznej i pamiętnikarskiej. Pozostawił po sobie liczne dzieła, spośród których spora część, w tym utwory dramatyczne, doczekała się publikacji dopiero w XX w.

Józef Wybicki swoje dorosłe życie związał z Wielkopolską. Po śmierci pierwszej żony zamieszkał w Poznaniu, a następnie osiadł w majątku Manieczki, gdzie poza aktywnością literacką rozwijał aktywność gospodarską. Wielkopolska stała się Jego domem, a Manieczki ostoją i przystanią.

Mając na uwadze doniosłe zasługi Józefa Wybickiego dla Rzeczypospolitej, Jego patriotyzm oraz troskę o dobro Ojczyzny, Senat Rzeczypospolitej Polskiej podejmuje uchwałę w 200. rocznicę Jego śmierci.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *T. Grodzki*